

Nie jaogen (2010)

List de Schelde

Daor val nie veel te raopen, 't is maor nen zaddoek groot
Veel slik, pielen en schaopen, bij mist oorde nen boot
noordwesten wind kan raozen over't verdonken land
ij dust, In t Zicht Der Schelde daor 'ang gistren aon de wand

refrein:

Die kaffekees list de schelde, een taofel uit den ouwen tijd
List achter komde binnen, maor welkom zij j' altijd

Agge moeg gaøj naor binnen, Kaffee Verdrongen Land
Aon den toog zette ouw zinnen, en zurgen aon de kant
Begin ouw maog te grollen, zolank ijijer geen last
Nen pot mee stravven mosterd, wa' bruin brood, nen goeien ast

refrein

de tijd ang aon de muren nen stoeren zilten kop
de kaoui uit vroeger tijden drink ouwen borrel op
dan kommen de veraolen: ij je Willem nog gekend?
de sturm van '53, kende gulder 't monument ?

de kaoui vol outen boten, de vissers van de Paol
den Emma of de Kouter, die doen ulder veraol ^^^
van lamsoor in de schorren, om mossels naor t wad
ik gaon een botjen steken, gjernout steuren in het Gat

refrein:

die kaffeekes, list de schelde een verse pint nen ouwen toog
de vissers aon de muren wij ouwen 't weer nie droog

(P. Scheerders/Trad.)

À d' ons 'aor maor goed lig

Refrein:

Addons aor maor goed ligt en ons tanden blinken
Onze schoen'n gepoetst zijn en ons voet'n nie stinken
Pakken wij een lekker pintsjen
Om op de kerremes te drinken

'k zat in 't kaffee gist'renaved zo zat as een kanon
Mijnen maot kwam binnen mee nen kop as nen ballon
Ik zee Pier oe ist mee ou??
Da kan nie beter, goed en mee ou??

Refrein

Ik ging schieten op de prang mee de kermes op Usdijk
Schoot een veugelken of 2 in 't kaffee van Piet van Dijk
nog een pintjen bij Piet de Waol
Sjuust nie te veel, kost nog zitten op mijn zaol

Refrein

Ik ree naor uis gist'renaved scharrelewiets op mijn velo
De politie hiel' mij tegen, jao wadde, allo
't is awel dagge pinten pak
Ge krijg nen bon om te slaopen in den bak

Refrein

Ik kwam thuis bij mijn vrouwken, begost mee goeie moed
Maor nao een toot of vier verloor ik mijnen moed
'k Ën den oogen geschoten, Katrijn
Maor 't bleek een eel klein veugelken te zijn

Refrein

(J. Bruggeman/Bew. P. Scheerders)

De trouweraai

Kwou overlest gaon trouwen en wij naomen 'n geraai
De mannen en de vrouwen van voren en opzaai
Mee dienen bruiloftswaogen reeën wij van ier naor daor
Wij m ochten echt nie klaogen, a zo'n gelukkig paor
Maor ineens ree de koetsier op n'n kaai
En wij vlogen allemaol uit da geraai

Refrein:

Mijn vrouw die lag op de grond
Heure mond zat vol pjerdestront
Heure neus die sting op n'n kant
Nen melktand rolden in t zand
En ik sloeg ook op de grond
Mijn kin was éél zwaor gewond
Op mijn hoofd sting een buil
Daor zat moor aon mijn muil
Eel mijn broek aon de binnenkant vuil
Mijn vrouw en ik waoren halfdood van schrik

Mee gescheurde kleren, lag Sofie onder het pjerd
Ze kost eur ost nie keren, zat verstrengeld in de stiert
't pjerd liet scheten vliegen, en Sofie die riep naar Ank
Ik gaon der nie om liegen, ik vergaon ier dan de stank

En 't wier tijd dat ze daar wier verlost
Of 'taoi bijna eur leven gekost

refrein

Alle bruiloftsgasten lagen kreunend deur makaor
Den enen mee zijn tenen in den anderen zijn aor
Ikke mee mijn vrouwken, trokkem dan te voet naor uis
Eel stiekem mee zijn tweeën, want de sfeer die was nie pluis
Maar nou zemmen al eel lank ketent
Ik van mijn vrouw en zij van heuren vent

refrein

(Bew. P. Scheerders/Trad.)

Oôger Piet

De koster speel al jaorenlank op den urgul in de kerk
Ij staomelt en ij loop wa mank maor levert toch goed werk
En szondags zing tij lof en mis, soms vals en veel te laag
En ieder roept vol droefenis, mee kriebels in zijn maog

Refrein:

Een beetjen ooger piet
Een beetjen ooger piet
Anders komder niet (2x)

Pietjen den Bakker is maor klein maor ij èd 'n eel schoon lief
Ij zal ze nooit nie laoten gaon want tis een ferm gerief
Zijn lief is slank gelijk nen staak, bekan tot aon de maon
wil tijj wa tootren op eur kaak moettij op een kist gaon staon

Refrein

Van Zwaol was ferm op stap gewist en zén um thuisgebracht
Kost niemer op zijn beentjes staon, hij zeilde deur den bocht
Zijn vrouw die a deur 't vuister keek, zag tem zoeken naor het slot
ze brieste kwaad naor euren vent,, da slot zit daar niet zot

Refrein

Den oorlog was maor net gedaon, den Duist was weertal t'rug
fluitend lieptij deur de straot, 't geweer op zijnen rug
zijj nie geraakt of zwaor gewond, da vroeg toen iedereen
' Ze kosten mij nie raaken, alles ging ter over'een'

Refrein

De eerste nacht dan 'k was getrouwd, zie mij in mèn emde staon

Ik aoi mijn vrouw nog nooit gedouwd, dus 't kwamter nou op aon
Ik moest gaon zurgen voor mijn plicht, maor ik wist daor niks van af
Het was pikdonker zonder licht, en zij riep: da d' is straf

Refrein

(P. Scheerders/Trad.)

Kom is naor 'ier

Refrein:

Kom is naor ier dank a goed kan bekijken
Draai ne keer rond dank a goed kan bezien
Luistert is ier, oor mijn art nou is bonken
Zoude mee mij willen vraaien misschien

Kwist nie waddank zag toen ank ou daor zag lopen
Zoiets schoons aoekik nog nooit nie gezien
Ge zou al voor minder ouwen ziel gaon verkopen
Maor ditte.... da konnekik toch nie voorzien
Ik zat mee de kriebels tot achter mijn oren
Ge stak mee ouw ogen mijn zinnen in brand
Ank naor ou kijk zijk volledig verloren
Gij zij weg mee mijn leste beetjen verstand

refrein

Ik kan van ontroering geen pap niemer zeggen
Ik vind er bij god geen woorden nie meer
Voor iemand als ou zou ik mij alles ontzeggen
Agget mij vraog dan drinkek nooit meer
Genen wijn, geen trappiest, ik wil alleen nog maor waoter
Ik zijn al ketent mee een droge kost brood
Ik oor echt zoo braaf as den heiligsten paoter
Wat zou ik staon liegen, 'k val veel liever dood

refrein

'K zal stillekes iets in ouw oorekes zeggen
Keppet nog nooit aon een ander gezeed
Als is het niet simpel om het ier uit te leggen
Maor ik wil bij ou blijven as het mag voor altijd
Ik zie vlinderkes vliegen, 'k oor veugelkes fluiten
Daor zijn beestjes ant friemelen onder men maog
Ze zitten te wringen, ze willen naor buiten
Zoude mee mij willen vraaien vandaag

(Bew. P. Scheerders/Trad.)

Ik wil 'n vrouw

'k zou willen een vrouw, niet te jonk niet te oud
Die nooit 'n pint of 'n borrelken pakt
Die a d'altijd lief, de kindekes wieg
Eel art gao werken en nooit ne keer lieg ^^^
Ze werkteur in 't zweet, stao d" áltijd gereed
Eur lijntjen is vreed, niette dun niette breed
zo'n vrouwken is snel en altijd éél fel
'saves in 't bedde bij da liefdesspel

Nanananana.....

'k zou willen een vrouw, gereed voor den trouw
Die a d'altijd braof en van Raopenburg kom
En altijd eel lief, goed zurgt voor mijn g'rief
Nen goeien pot kookt zonder zeuren poeslief
Een schoone trui braait, veel selder versnaait
Vanneigen ook gjéren mee mij altijd vraait
Ook nog eel rijk, alt binnen bereik
Nooit lig te zaogen van wassen en strijk

Nanananana.....

Wij willem een kind, deur ons teer bemind
Sjuust lik zijn ouwers altijd welgezind
A zo'n kindjen lief, alt op zijn kwie-vief
Addet moe kakken at moeder belieft
Een lekkere brok, mee broek of mee rok
Nooit nie te laot en altijd van de klok
Op zo'n kindjen klein, keuj best grootsig zijn
Agge gao kui'ren list straoten en plein

Nanananana.....

(Bew. P. Scheerders/Trad.)

De duiven

Vanaf de zondag mèrrend zit Piet al op zijn kot
Te kijken naor de loopplank, van duiven istij zot
Zijn vrouw roep ronde de middag, 10 keren zonder pret
Pier wilde kommen eten, de soep in uitgeschept

Refrein:

't zijn de duiven, 't zijn de duiven..
Eel mijn boelken is partie
't zijn de duiven, 't zijn de duiven..
'k heb getekend tot in tien
Van af achter te beginnen

Kwaomen zij as eeste binnen
't zijn de duiven, 't zijn de duiven..
Die ank toch zo gjèren zie

Jao Piet die ken zijn duiven, ij eddet beste ras
Het zijn geen pannenschijters zoo atta vroeger was
Zijn makkers kommen vraogen, gaoj mee naor het kaffee
Hij voek is in zijn zakken. En roept ik gao nie mee

Refein

Piet vroeg is aon zijn vrouwken: Marie speel ne keer mee
Het zal o unie berouwen, reiskeer ne keer, allee
Ze gaf eur leste centen, maor 'saves wastal op
Piet loopt mee twee blauw'ogen, em een buil op zijnen kop

Refrein

(Bew. P. Scheerders/Trad.)

De Graof'lijk'eid

Wa zou 'k noggis gjeren mee men vaoder naor den of gaon
Zo gjeren nog een keerken, wa boeren in den tuin
Vroeger vonnek dikkels dattij altmaor zat te zeuren
Over slekken, over spreeuwen of meeldauw in de juin
Ja nou noggis ne keer over die padjes lopen
List beddekes mee groente, petetten en radijs
dan zeettij neem maor mee dan moejet zelf nie koopen
Dan kree d'n lekker bosken, meer de liefde as de prijs

List roten jerrebezen, tot bij de pruimeboomen
overal gaftij dan zijn kommentaor der bij
toen en toen die zoomer, 'k kan de veraolen dromen
Piraai van 3, 4 kilo, normaol toen in die tijd
Ja, nou nggis nen keer da d'ouerwets genoeg
Op klompen deur den of, list van alles veel te veel
op 't ende was da wel het resultaot van t zwoegen
Nen oop salaoi en krotten, allef de straot atter van mee

Op 't ende van den of stingtaor die root mee rozen
't rook taor toch zoo lekker, wat een pracht en wat een kleur
En elk jaor 't ritueel, ik kander nog om blozen
Attij dan een bosken snee, voor wie anders dan voor eur -vvv-
Kwamtij binnen zeettij, ier ij 'n schoon boeketjen
De rozen doent weer goed, jao sjuust lik ieder jaor
Ze keken naor makaor as ze ze in 'n vaosken zette
Da was pure liefde, zonder woorden of misbaor

Ik zou zo gieren mee men vaoder naor den of gaon
List jerrebezen, kolen tot bij de pruimenboom
Op tende van den of, daor stingen dan die rozen
Maor we zullemt moeten doen mee de herinnering, den droom

(E. Reinhoudt/Bew. P. Scheerders)

Gabriëlle

Gabrielle was mijn meiske
Toch zoo schoon en zoo gezond
Gabrielle was mijn meiske
Maor ze woog drie ónderdpond

Gabrielle aoi schoone teentjes
Jao een lust was 't voor het oog
Gabrielle aoi schoone teentjes.....
Maor op ieder sting een ekster....oog

Gabrielle aoi schoone beentjes
Jao zoiets laot mij nie koud
Gabrielle aoi schoone beentjes.....
Maor 't linkse was van....hout

Gabrielle aoi schoone tietjes
Jao ik weet 't al zoo lank
Gabrielle aoi schoone tietjes
't waoren jertjes op 'n.....plank

Gabrielle aoi schoone tandjes
Eemaol gjèf en áogelwit
Gabrielle aoi schoone tandjes
Maor ze stingen in een kunst...gebit

Gabrielle wou een kindjen
Niet te groot en niet te dik
Gabrielle wou een kindsjen
En de maaker da was... ik..ik...ik

Gabrielle kreeg eur kindjen
Jao ze was zoo in eur sas
Gabrielle kreeg eur kindjen.....
Van de mannen van Ambras !!!!!

(P. Scheerders/Trad.)

'n Kaffee

Refrein: want 'n kaffee is 'n aordig lokaol
't ergste van al, ge g'raokter nie buiten

Ik moe wel zeggen in mijn geval
Ik was altijd al voor 't vraaien en 't fuiven

In ieder durpken groot of klein
In de polder, rond 'n plein
Staon kaffeekes in het rond
zo dik as 't aor op nen ond
Da wil nie zeggen, at nie groeit
Da zo'n zaoksken nie bloeit
dust è' d' iederêên altijd
A stao je duzend frang in 't krijt

refrein

overlest in mijn stamkaffee
om een pint mee mijn leste pree
Stao d'n meisken aon mijn zaai
jonkman maok mij nou is blaai
Meisken maor ik ken ou nie
Zij j' de dochter van Sjaorelowie??
Die a'dín 't stad kaffêêken 'oudt
Mee rooie lamps en een plee van goud

refrein

Zegt da meisken, gij weet oe't staot
Vanaf nou zij gij mijnen maot
agge bij mij 't genoeg vinden
Baozin en tapt ons nog een pint
En zo kom 't geacht publiek
Op den buiten daor weunekik niet
'k ou nou in de stad kaffee
Mee rooie lamps en een gou'en plee

refrein

(J. Bruggeman/Bew. P. Scheerders)

De Stier

Pier Sies, de knecht van boer Arjaon die moest de koei gaon halen
Om daarmee bij de stier te gaan ge moet dat goed verstaan
omdat dat beestjen tochtig was en maakte nogal veel ambras
Marjan ging mee, t was ziene wjêrd om te draaien aan de stjêrt

De stier die aoi zijn werk gedaon ze kosten huiswaarts keren
Marjan die kost maor nie verstaon oedatta was gegaon
Ze vroeg aon onze knecht Pier Sies 'da spel, da vinnek nogal vies'
'Hoe kon die stier nou waten dat ons Blesse tochtig was?'

Kik sí, zee Pier, dat is bekend da keun die beesten ruken
A Pier, gij zij nen slimmen vent nou maakte mij ketent
't mocht bij de mensen ook zo zijn dus ruukte gij niks Pier Kozijn?
Ik zal is rieken da zee Pier ij dee 't zelde as de stier

Marianne was even voldaan ze trokken weeral wijer
maor Blesse mocht niet te rap gaon waarom, da keuj verstaon
Marianne stapte naor Piet Sies, ik vin da spel niemeer zo vies'
Nou krijkik weeral zoveel jeuk oe ist mee ouwen reuk??

't is goed, zee Pier, ik riek 't al ge moe da niemer vraogen
Hij stekt Marianne bij eur vel 't was weeral 't zelde spel
Dan nog een beetjen voortgegaan Marianne bleef toen weeral staan
En riep nu voor den derden keer zeg riekte gij niks meer

Da ging zo deur, tot 4 keer toe en Pier begost te gapen
Hij wier ta spel toch wel wa moe en trok is aan zijn koe
Om rap naor uis te kunnen gaon Marianne bleef daor weeral staon
'Zeg Pier gij stommen ezelskop trekt ouwen neus is op'

Mijnen neus die is totaal verstopt we gaon een beetjen wachten
Daor is genoeg aon mijn deur geklopt 'k èn al genoeg gestopt
Gij zij veel feller as de koei da beestjen was van één keer moei
En ik rook al nen keer of vier da's beter as de stier

(Bew. P. Scheerders/Trad.)

Van Usnis

'K zag eur 's maondags in den aldi staon
Záoi 'n eel kort spannend kleejdjen aon
Ze was rood, en struis, sjuust naor men art
Eur ogen waoren donkerzwart

Ze kocht blomkool, selder en piraai
En ineens dan keek da mens opzaai
Ze zee: schat, mennen naom is melanie
En ik vin ier de selder nie

Refrein:
He Melanie, gij zij zeker nie van ier
Volgens mij komde van Klooster of de Snis messchien

Op de mart naor Tjen de Bruin gegaon
Ken wa selder in eur tas gedaon
Maor toen zee ze: ik èn geen geld op zak
Is 't goed dank ik van ouw wa pak?

Bij de Clown om een goeie pint
En da vrouwken zee toen welgezind

lieve schat bring mij is vlug naor uis
vandaag is mennen vent niet tuis

refrein:

Melanie die weunden op usnis
kommaor binnen kijkt oo schoon dattis
en ineens zienk ik eur daor paddre staon
en ik ook, kaoi da beter nie gedaon

Melanie kreeg de slappe lach
asse mij in mijnen bloten zag
ze zee lachend: schatjen geef mij mijn tas
die selder kom nou goed van pas

refrein

(Bew. P. Scheerders/Trad.)

Den 'ond

Mijn vrouwken ou van beesten, ze kocht nen nieven 'ond
Nen elen langen smallen, zijnen buik tot op de grond
Ze doet daor in de winter, een werm korsetjen rond
Gebonnen mee een linten, twee keren rondom rond
En ammen mee dat ondsjen, op wandeling gaon
Blijf z'alle vij minuten, aon ieder boomken staon
En atta beestsen moeg is, dan ist lik nen ver'uis
Ze paktem in eur errems, en ze draogtem zo naor 'uis3

Refrein:

Maor zè zij da nog nooit bij mij gedaon, ik zou da puik verdraogen
Zè zij da nog nooit bij mij gedaon, ik zou daor niet te lank van klaogen
Da mens is zoo zot van beesten, ge weet oe datta gaot
Maor ik staon in den oek waor datten bessem staot
Zè zij da nog nooit bij mij gedaon
En pertant ik zou daor goed mee staon

En at begin te vriezen, maor net een graod of twee
Dankik dan loopt te niezen, da tel voor eur nie mee
Ze zet 'em voor zijn oorkes, een flappenmutsken op
Mijn oren zien zo blauw, en ze vriezen van mijnen kop
Ze snaai zijn vlees in stikskes, ze kweektem moddervet
En alle daogen zoekt ze, of dat 'ij geen vlooiën èt
Ze kuistem en ze kamtem, dien ond is da nie vreed
De besten eau de clogne, oor op zijn vel gesmjèrd

En thuis ist zoo gezellig, zo 's avons rond den 'aord
Ligt 'ij in mijnen zetel, te snurken onbedaord

Ik zit dan op een kruksken, te zien oe da' ze blaai
Al voor zijn kromme pootjes, vier werme sletskes braait
En gaommen naor een feestsjen, dan gao d'ons ondsjen mee
Madam loopt daor te pronken, en weette wa ze dee
Ze zeg in mijn gezicht, den ouwen ist nie wjèrd
En doet dan eel parmantig, nen strek rond zijnen stjèrt

(Bew. P. Scheerders/Trad.)

De kat

Bij Jansen drie'oog op het plat, daor zat een onbeheerde kat
Toen Jansen naor zijn bed wou gaon, hief die kat opeens een hymne aon

Refrein:

en die kat zat op het plat, en musiceerde wat
miauw, miauw, miauw---wau---wau
wat een taoie kat was dat

Maor Jansen pakt de kolenschop, en smijt die naor de kat zijnen kop
die val vol deuken op de grond, maor die kat blijf 'eel en kernegezond

allef dul pakte een stang stang, drie duimen dik, drie meter lank
slao de linkse schouw van het pand, maor die kat zat aon d'n andren kant

dan paktenij zijn dienstgeweer, en schoot onmidd'lijk zeven keer
die kat bleef 'eel het is geen mop, want die vrat die zeven kogels op

dan dinktij aon de slang van 't gas, zijn vrouw in bed bedwelmt alras
attij richtte naor de kat zijnen kop, was 't muntjen in de meter op

die mens is kwaod, ij stao voor niets, bring die kat dan op de fiet
naor een stille plek aon 't Naardermeer, toen attij thuiskwam was die kat er weer

en Jansen die ém kwijt wou zijn, die smeeet 'm voor den dieseltrein
d'n dieseltrein wier zwaor ontwricht, en die kat kwam thuis mee 'n blaai gezicht

Jansen ging naor 't abattoir, en huurde 7 slagers daor
die stonden weldra voor zijn deur, mee een gastank en n'n mitraljeur

(P. Scheerders/Trad.)

Tante Janien

an mijn ouwers weer op reis gaon, is 't voor mij een buitenkans?
dan logeer kik altijd bij?tant' Janien en nonkel Frans
suikertantje, suikernonkel?die ank allebei bemin?
maar de schoonsten tijd passeer ik?in het bed van tant' Janien

Refrein:

in het bed van tant' Janien, wil ik alle dagen in?
'k èn het goed naar mijne zin, in het bed van tant' Janien?

nonkel Frans die rijdt met bussen?die is elke week op reis
naor de Alpen of naar Spanje?of naar Rome of Parijs
dan blijf kík bij tant' Janieneke?'k kík den helen dag TV?
en as tant' Janien gao slaopen?maggekik ke altijd mee??

tant' Janien die kent veel spellekes?tant' Janien è fantasie
'k mag met al heur tenen spelen?en 'k mag rijden op heur knie?
zij speelt gere doktereske?en daarna krijg kík m'n kans?
dan speelt zij voor tant' Janieneke?en ik speel nonkel Frans??

de vakansie loopt ten einde?nog één week en 't is gedaan?
dan komt nonkel Frans naar huis?en mijn ouwers kommen aan?
tant' Janien die zien kík gjèren?tant' Janien is mijn idool?
naaste week kan'k ni meer kommen?dan gaan'k naar de grote school

(Katastroof/Arr. Ambras)

Sara

En toen Jac op zijnen meulen zat
van sara, sara , salderaldera
en toen Jac op zijnen meulen
siedewiedewiet
en toen Jac op zijnen meulen zat

en 'ij zag daor een schoon meisken gaon
van sara sara salderaldera/koor
en ij zag daor een schoon meisken
siedewiedewiet/koor
en 'ij zag 't aor een schoon meisken gaon

en 'ij vroeg 't 'r aon da meisken of tij mee mocht //gaon
van sara.....

en ze zee 't 'r wel van nee, maor ze meende //d 'r van jao
van sara.....

en 'ij is 't 'r mee da meisken dan mee ge//gaon
van sara.....

en 'ij ister dan mee eur naor da beddeken //gegaon
van sara.....

en da d' onderste laoken da was ge//scheurd
van sara.....

en daor stak toen mazeur zijnen sabel// deur
van sara.....

wie ta lieken è gedicht kan ook wè fietsen //zonder licht
van sara.....

(P. Scheerders/Trad.)

VRIJDAGS

Refrein: En vrijdags jao vrijdags dan gaommen pinten pakken
De vrijdag en de zaoterdag gaomen wij op zwier
Dan trekkem ons schoonste broek aon
Mee ons nieve greelen
We gaomen lekker bjèren en gieten ons vol bier

Maor smaondags, jao smaondags dan is het uit mee feesten
Dan is het -prrrrrrrrrrrrr- om 7 uur d'r uit
Dan lopen wij gebukt en krom onder die labeur-(stop)
Da werken, da werken altijd dezelfde sleur

Refrein

En dinsdags, jao dinsdags, dan oorem ammel wakker
dan keumen al is dinken, wa dovvem zullen doen
Om de schijn op 'touwen van eel art te werken-(stop)
Tis maor voor den baos en vooral voor onze poen

Refrein

Maor swoensdags, en donderdags, beginnem al te dinken
de woensdag en den donderdag, die bring ons dichterbij
De vrijdag, de vrijdag, den schoonsten dag van 't fuiven(st)
Ja daor, ja daor, zijmem altijd gjèren bij

Refrein

Maor 's zondags, jao 's zondags dan zijmen ammel mottig
Dan dinkem aon dien monday, dienen maondag is toch rottig
We slaopem tot 2 uren gedaon de zotte kuren-(stop)
Maor de week is rap voorbij en dan zijmen d'r weer bij

(Bew. P. Scheerders)

De Jaoger

Er was eens een jager uit jagen gegaan,
uit jagen, ja, was hij gegaan,
en wat vond hij daar op zijne wegen,
een lief meiske dat kwam hij daar tegen,

en ze was 't er zo schoon aangedaan, ja, daan,
ze was't er zo schoon aangedaan.

En de jager die sprak en de jager die zei,
en de jager die sprak liefste meid,
mocht ik een nachtje al bij u slapen,
wat een vreugde zou me dat wel maken,
en genezen was al mijne pijn, ja, pijn,
genezen was al mijne pijn.

En de avond die kwam, en de avond die kwam,
hij is 't er naar toe gegaan,
en hij blaasde op zijn jachthoren,
da meiske dat kwam 't er naar voren,
en ze heeft hem gelaten stil in, stil in,
ze heeft hem gelaten stil in.

En 't was nacht en 't was nacht,
en 't was midden in de nacht,
en dan gaf mij dat beddeken n'n krak,
en wat mag 't er ons Mieke maken,
van dat beddeken zo te kraken,
ja die slaapt van den nacht niet alleen, alleen,
die slaapt van den nacht niet alleen.

En de moeder stond op en de vader moest op,
en ze zijn er naar boven gaan zien
en hij lag daar in hare armen, al onder da kusseken warrem,
al onder da kusseken warm, ja warm,
al onder da kusseken groen.

En och moederken lief, en och vaderken lief,
veel kwaad heeft hij mij niet gedaan,
en al heeft hij bij mij geslapen,
daarom zult gij hem toch niet haten,
want de liefde is toch zo zoet en zacht
de liefde is zoet en zacht.

En als andere meiskes uit wandelen gaan,
let op op de jagers te velde,
want zij lijken heel braaf en verlegen,
maar zij trekken heel graag hunne degen,
ook al zingen de meiskes 't was fijn, heel fijn,
zij kunnen bedonderd zijn.

(Bew. P. Scheerders/Trad.)